

28 Ὀκτωβρίου.
 ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ
 ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
 ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.
 Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν
 Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ Ἡπείρῳ πολέμῳ
 (1940).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
 Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
 Ὕψος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
 ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
 Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
 ἡμῖν...

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
 ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
 Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
 ἡμῖν...

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
 αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
 ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον

Ὕψος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀνυ-
 μνοῦμεν τάς χαρίτας, ἦν ὡς φωτο-
 φόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ
 ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου
 νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπι-
 βουλῆς. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ προ-
 στάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα

βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις
 σου Ἄγνη, δόξα τῇ θεῖα Σκέπῃ σου,
 δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθεῖα
 Ἄχραντε.

Δόξα Πατρὶ... τὸ ὡς ἄνω

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὕψος πλ. δ'

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τὴν ἀγίαν
 σοῦ Σκέπην, δι' ἧς περισκέπεις,
 τοὺς εἰς σὲ ἐλπίζοντας, κραταιὰν
 τῷ Ἐθνεί σου καταφυγὴν ἐδω-
 ρήσω· ὅτι ὡς πάλαι καὶ νῦν θαυ-
 μαστῶς ἡμᾶς ἔσωσας, ὡς νοητὴ νε-
 φέλη, τὸν σὸν λαὸν περιβαλοῦσα.
 Διὸ δυσωποῦμεν σε, εἰρήνην τῇ πο-
 λιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυ-
 χαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν,

Κάθισμα

Ὕψος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τὴν Σκέπην σου Ἄγνη, τὴν
 ἀγίαν ὑμνοῦμεν, τὴν σκέπουσαν
 ἡμᾶς, ἐν παντὶ καὶ φρουροῦσαν,
 οὓς κληρὸν σου ἀνέδειξας, καὶ με-
 ρίδα ἀπόλεκτον, ἀγαθότητι, καὶ
 μητρικῇ συμπαθείᾳ. Ἀλλὰ Δέ-
 σποινα, καὶ ἐν μελλούσῃ ἀνάγκῃ,
 ἡμᾶς διαφύλαττε.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν,

Κάθισμα

Ὕψος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἐξέστη ὡς ἔβλεψεν, ἐν Βλα-
 χερνῶν τῷ ναῶ, Ἀνδρέας ὁ Ὅσιος,
 σὲ ἐφαπλούσαν ἡμῖν, τὴν θεῖαν
 Ἐσθῆτά σου, οὔσαν ἐκεῖσε Κόρη,

ιερω̄ς τηρουμένην, πᾶσι δὲ φανε-
ροῦσαν, τῆς σῆς σκέπης τὴν χάριν,
δι' ἧς σκέπεις καὶ σώζεις ἡμᾶς πά-
σης θλίψεως.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα

ᾠχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὴν ἀγίαν σου Σκέπην καὶ θαυ-
μαστήν, ἣν ἐτύπου νεφέλη ἢ νο-
μική, ἀπλοῦσα ἐκάστοτε, περιβάλ-
λεις τὸ Ἔθνος σου, προσατενίζον
Κόρη, τῆς σῆς ἀγαθότητι, καὶ τὴν βο-
ήθειάν σου ἀεὶ ἐκδεχόμενον, ἣν δι-
δου Θεοτόκε, καὶ ἐχθρῶν τὴν μα-
νίαν, ἀπότρεπε πάντοτε, ἀφ' ἡμῶν
τῶν ὑμνούντων σου, τῶν θαυμάτων
τὸ μέγεθος, πρεσβεύουσα τῷ σῶ
Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθω, τὴν πάμφωτον Σκέπην
σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτήρ μου. (δ΄ς)

Οὶ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δ΄ς)

Δόξα.

Αγίω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-
οῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λα-
μπρύνεται, τῆς τριαδικῆς μονάδι ἱε-
ροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ
τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα,

ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωο-
γονίαν. *Προκείμενον. ᾠχος δ'*

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δ΄ς)

Σπῆχ. **Σ**κεπασθήσομαι ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἡ Τάξις τοῦ

Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου

ᾠχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν
Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνω ἤμαρτον καὶ τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως
ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συ-
νελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ

ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *ῥῆχος β'*

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Παναχράντου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον.

ῥῆχος πλ. β'

Σήμερον ἡ πανύμνητος Παρθένος, τὴν φωταυγῆ αὐτῆς Σκέπην ἐφαπλώσασα, τοῖς πιστοῖς ἀριδῆλως ἐδήλωσε, τὴν πλουσίαν αὐτῆς εὐνοίαν, ἐν εὐκαιρίαις καὶ θλίψεσι· ὅθεν τὴν χάριν αὐτῆς αἰνοῦντες, οἱ παρ' αὐτῆς σκεπόμενοι, ἐν εὐφροσύνῃ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, ἡ σώζουσα τὸ Γένος ἡμῶν, καὶ ἀσφαλῶς περιεποῦσα, καὶ ὀδηγοῦσα πρὸς ὁδὸν σωτηρίου.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὴν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Κανὼν πρῶτος τῆς Θεοτόκου,

ῥῆδ' α'.

ῥῆχος δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Ανοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι Μητρὶ, καὶ

ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
θαύματα. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Γοφίαν παράσχου μοι, ὡς τοῦ
Θεοῦ μήτηρ Ἄχραντε, καὶ λόγον
μοι δώρησαι, ἵνα ὑμνήσω φαιδρῶς,
τὰ θαυμάσια τῆς σῆς ἁγίας Σκέ-
πης, δι' ἧς σκέπεις πάντοτε, τοὺς
σὲ γεραίροντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Ὑπόθεν ἐφήπλωσας, τὴν ἀστρα-
πόμορφον Σκέπην σου, νεφέλην ὡς
πάμφωτον καὶ κατεκάλυψας, οὐ
τῶν πόλεων, τὴν βασιλίδα μόνον,
ἀλλ' ἅπαν τὸ Ἔθνος σου τὸ χριστε-
πώνυμον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Ἐώρακε πάλαι σε, ἐν ἀπορρήτῳ
θεάματι, Ἀνδρέας ὁ Ὅσιος ἐν Βλα-
χερνῶν τῷ ναῷ, περισκέπουσαν,
Ἄγνη τῇ ἀναπτύξει, τῆς θείας
Ἐσθῆτός σου, κόσμου τὰ πέρατα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον, τὸ τοῦ σοῦ
Ἐθνους στρατόπεδον, λαβὸν ἐκ
τῆς Σκέπης σου, κατετροπώσατο,
ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ἦρε λα-
μπρὰν νίκην· διὸ μέλπει Δέσποινα,
τὰ μεγαλεῖα σου.

Ὁ Κανὼν δεύτερος τῆς Θεοτόκου

Ὡδὴ α'

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Σκέπη τοῦ κόσμου καὶ θερμὴ
ἀντίληψις, Παρθενομήτορ Ἄγνη, ἡ
τὸν Θεὸν Λόγον, ἀπορρήτως τέ-
ξασα, τῇ σῇ πλουσία χάριτι, τρά-
νωσόν μου τὴν γλῶσσαν, ἄσμα-
τικῶς μεγαλύνοντος, τὴν πανυπερ-
θαύμαστον Σκέπην σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Κεκοσμημένη κροσσωτοῖς τοῦ
Πνεύματος, ὡς βασιλὶς τοῦ παντός,
καὶ ὑπὲρ ἡλίου, τὰς αὐγὰς ἀστρά-
πτουσα, ὠράθης καὶ ἐφήπλωσας,
νοερῶς τὴν σὴν Σκέπην, καὶ τὸν
λαόν σου ἐσκέπασας, τὸν εἰς σὲ
Παρθένε ἐλπίζοντα.

Δόξα...

Ἐτύπου πάλαι τὴν ἁγίαν Σκέ-
πην σου, νεφέλη ἡ νομικὴ, ἡ τοῦ
μαρτυρίου, τὴν σκηνὴν καλύ-
πτουσα· καλύπτεις γὰρ ἐκάστοτε,
καὶ δροσιζεις καὶ θάλπεις, τὴν
Ἐκκλησίαν Πανάμωμε, τῇ ἐπισκιά-
σει τῆς Σκέπης σου.

Καὶ νῦν...

Πλήρης φωτὸς πλήρης ἐλέους
Δέσποινα, ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ,
μυστικῶς ἐπέστης, καὶ λαμπρῶς
ὑπέδειξας, τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐνοίας
σου, τὴν ἐξαίρετον χάριν, τῇ ἀνα-
πτύξει τῆς Σκέπης σου· ὅθεν κατὰ
χρῆος ὑμνοῦμεν σε.

Κανὼν α',

Ὡδὴ γ', τῆς Θεοτόκου

Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεο-
τόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θί-
ασον συγκροτήσαντας πνευματι-
κόν, στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ

σκέπη σου, στεφάνων δόξης άξιωσον. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πηγὴ εὐφροσύνης οὐρανίου, ἡ Σκέπη σου ἢ φωτειδής, ὑπάρχει Παναμώμητε, τοῖς θλίψεσι παλαίουσι, χάριν αἰεὶ καὶ ἔλεος, καὶ σωτηρίαν βραβεύουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αρχῆθεν ἡμᾶς δι' εὐσπλαγχνίαν, ὡς Ἔθνος Παρθένε ἐκλεκτόν, ἔθου ὑπὸ τὴν Σκέπην σου, καὶ ξένα καὶ παράδοξα, πάλαι καὶ νῦν ἐνήργησας, ἡμᾶς κινδύνων ἐξαίρουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρημάτων Ἀνδρέου τοῦ Ὁσίου, ἀκούσας Παρθένε εὐλαβῶς, ὁ θεῖος Ἐπιφάνιος, εἶδέ σε περισκέπουσαν, λαὸν τὸν χριστεπώνυμον, ὡς βασιλίδα οὐράνιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θαυμάτων τῆς Σκέπης σου τῆς θείας, ὀρῶντες Παρθένε τὴν πληθύν, ἃ ἐνεργεῖς ἐκάστοτε, ἡμῶν εἰς περιποίησιν, χαριστηρίους αἴνους σοι, Ἑλλήνων παῖδες προσάγομεν.

Κανὼν β΄,

ᾠδὴ γ΄, τῆς Θεοτόκου

ᾠχος πλ. δ΄

Ὁ στερῶσας κατ' ἀρχάς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Η Σκέπη σου ἢ παμφαής, φωτὸς αὐλοῦ βολίδας, ἀπαυγάζουσα αἰεὶ Θεοτόκε, διαλύει τῶν ἐχθρῶν, τὰ

ζοφερὰ βουλεύματα, τῶν δὲ πιστῶν εὐφραίνει, τὰς διανοίας τῆ δόξης σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμον ἐπλήρωσας Ἄγνη, τεκοῦσα ἀνερμηνεύτως, τὸν λαλήσαντα Προφήταις ἐν τύποις, καὶ φωτὸς τοῦ νομικοῦ, πλήρωμα κόσμῳ δείξαντα, τὴν φωταυγῆ σου Σκέπην· διὸ ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα...

Υπὸ τὴν Σκέπην σου Ἄγνη, προστρέχομεν μετὰ πόθου, ὡς νοσσία καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ὅθεν σκέπασον ἡμᾶς, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, εἰρήνην δωρουμένη, ἡμῖν καὶ βίου ἀσφάλειαν.

Καὶ νῦν...

Μυρίων πρόξενος καλῶν, τεκοῦσα τὸν Θεὸν Λόγον, ἀνεδείχθης τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, καὶ μυρίων ἀναγκῶν, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, λυτροῦσαι τῆ σῆ Σκέπη, τοὺς σὲ Παρθένε γεραίροντας.

Κάθισμα

ᾠχος γ΄. Θείας πίστεως

Σκέπη πέφηνας, καὶ σωτηρία, καὶ ἀντίληψις, καὶ προστασία, τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων Πανύμνητε· ὅθεν τὴν Σκέπην τὴν σὴν μεγαλύνομεν, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν κηρύττομεν, Κόρη Παναγνέ, ἡ σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἐπιθέσεως τοῦ δράκοντος.

Κοντάκιον,

ᾠχος πλ. δ΄

Τῆ ὑπερμάχῳ

Ωσπερ νεφέλη ἀγλαῶς ἐπι-

σκιάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ πληρώματα Πανάχραντε, ἐν τῇ πόλει πάλαι ὠφθης τῇ Βασιλίδι. Ἄλλ' ὡς σκέπη τοῦ λαοῦ σου καὶ ὑπέρμαχος, περισκέπασον ἡμᾶς ἐκ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· Χαῖρε Σκέπη ὀλόφωτε.

Ὁ Οἶκος

Ἄνωθεν ἐφαπλοῦσα, τὴν ἀγίαν σοῦ Σκέπην, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία, σκέπεις καὶ σώζεις τὸν σὸν λαόν, καθ' ὥραν σε Ἄγνη ἐπιβοώμενον· νῦν δὲ σου τὰ θαυμάσια, εὐγνωμόνως ὑμνεῖ κραυγάζων·

Χαῖρε τοῦ κόσμου ἡ Σωτηρία

Χαῖρε Ἑλλάδος ἡ προστασία.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων παράδοξον θέαμα

Χαῖρε τῶν ἀνθρώπων ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαῖρε Μήτηρ Ἀειπάρθενος τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ

Χαῖρε σκέπη καὶ ἀντίληψις τοῦ λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ.

Χαῖρε ὅτι ἐφάνης σκέπουσα τὸ σὸν Ἔθνος

Χαῖρε ὅτι παρέχεις νίκας τῷ στρατοπέδῳ.

Χαῖρε πηγὴ πλουσίας χρηστότητος

Χαῖρε λαμπὰς Θεοῦ ἀγαθότητος.

Χαῖρε δι' ἧς τοὺς ἐχθροὺς ἐκνικῶμεν

Χαῖρε πρὸς ἣν καθ' ἐκάστην βοῶμεν·

Χαῖρε Σκέπη ὀλόφωτε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μνήμη

τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου καὶ Νεονίλλης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Νιτᾶ, Σαρβίλου, Ἰέρακος, Θεοδούλου, Φωκᾶ, Βήλη καὶ Εὐνίκης.

Στίχοι

Σὺν ἑπτὰ τέκνοις ἡ δυὰς τῶν συζύγων

Τιμὴν τομὴν ἠγεῖτο τὴν ἐκ τοῦ ξίφους.

Δειρὴν ὀγδοάτη γε Τερέντιος εἰκάδι κάρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου, τοῦ καὶ Ἐπισκόπου γενομένου.

Στίχοι

Ἐπώνυμος Στέφανος οὐ φορεῖ στέφους,

Ὁ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῆς πλέκειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Παμπηΐου, καὶ ἑτέρων τριάκοντα ἕξ.

Στίχοι

Τέμνουσι Τερέντιον, ὃς βλύσας γάλα,

Ἐδειξε καινὸν καὶ τετμημένος τέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιρμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Καισαρείας, καὶ Μελχίωνος σοφιστοῦ, πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας, οἵτινες καθεῖλον Παῦλον τὸν Σαμοσατέα.

Στίχοι

Εἰρηνικῶς θνήσκουσιν εἰρήνης τέκνα,

Φιρμιλιανός και σὺν αὐτῷ Μελ-
χίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς
Ἀγίας Φεβρωνίας, θυγατρὸς Ἡρα-
κλείου Βασιλέως καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Κυριακοῦ, τοῦ φα-
νερώσαντος τὸν τίμιον Σταυρὸν
ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου
τοῦ Μεγάλου καὶ Ἑλένης, τῆς
αὐτοῦ μητρὸς.

Στίχοι

Μίξας ἐλαίῳ, Κυριακὲ
παμμάκαρ,

Σὸν αἷμα σεπτόν, μίγμα καινὸν
εἰργάσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ μήτηρ τοῦ
Ἁγίου Κυριακοῦ Ἄννα, λαμπάσι
φλεχθεῖσα καὶ ξεσθεῖσα, ἐτε-
λειώθη.

Στίχοι

Φλεχθεῖσα σάρκα Μάρτυς Ἄννα
λαμπάσιν,

Ἄειφανῆς ὑπῆρξε λαμπὰς
Κυρίου.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀθανασίου Πατριάρχου Κωνστα-
ντινουπόλεως τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ
ἀσκήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὴν ἀνάμνησιν
εορτάζομεν τῆς Σκέπης τῆς Ὑπε-
ραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ Ἄειπαρθένου Μαρίας, τῆς πά-
ντοτε καὶ κατ' ἐξαίρετον τρόπον
σκεπούσης τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν
Ἔθνος, ὡς πάλαι ἔσκεπε τὴν Βα-
σιλίδα τῶν πόλεων.

Στίχ.

Σκέπη σου, Ἄγνή, σκέπεις καὶ
περιθάλπεις

Τοὺς πίστει ἀφορῶντας πρὸς σέ,

Παρθένε.

Μητρὸς Θεοῦ Σκέπη Ἑλλάδα
θειόφρονα καλύπτει.

Ταῖς τῆς ἀχράντου Μητρὸς σου
πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέη-
σον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἐξ
ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὡδὴ α'. ᾠδὸς δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πλη-
ρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
θαύματα.

ὦδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θε-
στόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγὴ,
θίασον συγκροτήσαντας πνευμα-
τικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ
δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίω-
σον.

ὦδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν
βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρ-
κώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ
Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν
ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

ὦδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ
θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε
Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρα τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον
Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σω-
τηρίαν βραβεύοντα.

ὦδὴ ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ὠδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὠδὴ η'

Σπῆχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Κανὼν α', Ὠδὴ θ', τῆς Θεοτόκου

Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Ἄγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ἐν ὕμνοις μεγαλύνουσιν, ὅτι πιστῶν τὰς χορείας, ἀπανταχοῦ περισκέπει.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχουμένος· πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη Ἀειπάρθενε. *(Δίς)*

Ἄγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ὀρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς περισκέπει καὶ σώζει τοὺς ἐπ'

αὐτῇ πεποιθότας.

Ἴαμα ἡμῖν, ἡ δρόσος Πανάχραντε ἢ ἀποστάζουσα, ἐκ τῆς θείας Σκέπης σου, ὡς ἐκ νεφέλης αὐλοῦ γίνεται, καὶ παύει ἀρρωστήματα ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν βοώντων· Χαίρε Ἀειπάρθενε, εὐφροσύνη ἡμῶν καὶ παράκλησις.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν σεπτὴν Σου, Σκέπην τιμῶμεν Δέσποινα· πάντας γὰρ σκέπεις ἐν ταύτῃ, τοὺς σὲ πιστῶς ἀνυμνοῦντας.

Μνειάν ἱεράν, εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν τῶν θαυμασίων σου, ἄγει Παναμώμητε, ἀγαλλομένη ἢ Ἑλλάς σήμερον, καὶ πίστει καταφεύγουσα ὑπὸ τὴν Σκέπην σου, ἐκβοᾷ σοι· Σκέπε με καὶ φύλαττε, ἄχρι βίου τερμάτων Πανύμνητε.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Πανάγνου, τὴν Σκέπην μεγαλύνου· σκέπει γὰρ αὕτη καὶ σώζει, πάντας τοὺς ταύτην τιμῶντας.

Ὅλη τῇ ψυχῇ, συνήλθομεν Ἄχραντε τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, αἶνον χαριστήριον, εὐγνωμοσύνη θερμῇ προσάγοντες, ὅτι ἡμᾶς ἐξέλεξας εἰς περιποίησιν, καὶ ἐν πᾶσι, περιέπεις Δέσποινα, καὶ διέπεις καὶ σώζεις ἐκ θλίψεων.

Ἄχραντε Παρθένε θεοκυῆτορ, τὴν ποιμένην σου περίσωζε, σκέπουσα ταύτην σῆ Σκέπη, καὶ προνοοῦσα ἐν πᾶσιν.

Ὑπερθεν Ἄγνη, καὶ κύκλω τοῦ Ἔθνους σου τὴν θείαν Σκέπην σου, οἷα περιτείχισμα, ἔχε Παρθένε, πλούτῳ χρηστότητος· ἐμοὶ δὲ τῷ

τούς ὕμνους σοι ἤδη ὑφάναντι, δί-
δου Κόρη, φωτισμὸν καὶ ἔλλαμψιν,
καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν δέο-
μαι.

Κανὼν β', Ὡδὴ θ', τῆς Θεοτόκου

ᾠχος πλ. δ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς ἀγνῆς
Παρθένου, τὴν παναγίαν Σκέπη.

Μητρόα καμπτομένη Κόρη
στοργῆ, πρὸς λαὸν τὸν θερμῶς σοι
ἐλπίζοντα, ὡς συμπαθῆς, ξένῳ
τρόπῳ ἠπλώσας νοερῶς, τούτῳ τὴν
θείαν Σκέπη σου, οἷά περ νεφέλην
φωτοειδῆ· διὸ τῆς σῆς εὐνοίας, κη-
ρύττοντες τὸν πλοῦτον, σὲ Θεοτόκε
μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς μόνης
Θεοτόκου, τὴν φωτοφόρον Σκέπη.

Ὁ πάλαι ἐν νεφέλῃ στυλοειδεῖ,
ὀδηγήσας λαὸν τὸν ἀγνώμονα, ὁ
σὸς Υἱός, Ἄχραντε νεφέλην σε λο-
γικὴν, καὶ ἔμψυχον ἀνέδειξε, σκέ-
πουσαν καὶ σώζουσαν θαυμαστῶς,
πρὸς γῆν τῆς ἀφθαρσίας, θερμῆ
ἐπιστασίᾳ, λαὸν Ἀγνὴ τὸν περιού-
σιον.

Δόξα...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν ἐν
τρισὶ προσώποις, ἀναρχον Θεαρ-
χίαν.

Υψώσασα τὰς χεῖράς σου πρὸς
Θεόν, τὸν ἐκ σοῦ προελθόντα ἰκέ-
τευσας, ὑπὲρ ἡμῶν, ἔνθεν ἐφαπλώ-
σασα νοερῶς, τὴν φωτοφόρον Σκέ-
πη σου, ἅπαντας ἐσκέπασας τοὺς
πιστούς· διὸ τὴν τούτου μνείαν, τε-
λοῦντες ἐτησίως, σὲ Θεοτόκε μεγα-
λύνομεν.

Καὶ νῦν...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς πανα-
χράντου Κόρης, τὰ ξένα μεγαλεῖα.

Υμνοῦντές σου τῆς Σκέπης τὰς
πολλαπλάς, δωρεᾶς καὶ τὴν χάριν
τὴν ἀφθονον, Μῆτερ Ἀγνή, ὧν κα-
τατρυφῶμεν διηνεκῶς, ἀπὸ ψυχῆς
βοῶμεν σοι· Ὡσπερ πάλαι ἔσκεπες
σὸν λαόν, οὔτω καὶ νῦν χειρὶ σου,
σκέπε ἡμᾶς καὶ σῶζε, ἄχρι τερμά-
των βίου Ἄχραντε.

Ἄγγελοι τὴν Σκέπη τῆς Θεοτό-
κου, ὀρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς
περισκέπει καὶ σώζει τοὺς ἐπ'
αὐτῇ πεποιθότας.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ
πνεύματι λαμπαδουχουμενος· πα-
νηγυριζέτω δέ, ἀϋλων νόων φύσις
γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν
τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαί-
ροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή
Ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὁτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνά-
μεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον

ᾠχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἡ θεία Σκέπη σου Κόρη, ἐπι-
σκιάζει τοὺς πιστοὺς καὶ τὸ ἡμέτε-
ρον Γένος, σκέπει, διέπει καὶ
φρουρεῖ, ἀπὸ παντοίων κινδύνων,
ἀπήμαντον Θεοτόκε.

Ἐξαποστειλάριον

ᾠχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Τῆ κραταιᾷ σοῦ Σκέπη, καὶ

ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τὸ τῶν Ἑλλήνων Γένος, φυλάττε Κόρη ἀβλαβές· Σὲ γὰρ κεκτήμεθα πάντες, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

ΑΙΝΟΙ . ᾠχος α΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

*Ἰστώμεν Στίχους δ΄,
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια
ᾠχος α΄.*

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τὴν Ἀειπάρθενον Κόρην καὶ Θεοτόκον Ἀγνήν, τὴν τῶν πολεμυμένων, συμμαχίαν καὶ σκέπην, ἡμῶν δὲ ἐξαιρέτως καταφυγὴν, καὶ ἐτοιμὴν βοήθειαν, ἀνευφημήσωμεν σύμπασα ἡ Ἑλλάς, μεγαλύνοντες τὴν Σκέπην αὐτῆς.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὴν παναγίαν σου Σκέπην καὶ ἀστραπόμορφον, ἣν ὡς φωτὸς νεφέλην, ἐφαπλοῖς καθ' ἐκάστην, καὶ σκέπεις καὶ καλύπτεις πάντας ἡμᾶς, ἀριδῆλως ὡς ἔγνωμεν, ἐν εὐκαιρίαις Παρθένε καὶ συμφοραῖς, μακαρίζομεν γηθόμενοι.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ

καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ

Ἡ Βασιλεύουσα πόλις, Παρθένε πρότερον, ἐρρούετο κινδύνων, καὶ δεινῶν πολεμίων, τῇ Σκέπῃ σου τῇ θείᾳ καὶ θαυμαστῇ, ἡ Ἑλλάς δὲ νῦν ἅπασα, τῇ ταύτης χάριτι ῥύεται χαλεπῶν, συμφορῶν καὶ περιστάσεων.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς θαυμαστῇ σου Παρθένε περὶ τὸ Γένος σου, πάλαι καὶ νῦν τυγχάνει, τῆς εὐνοίας ἢ χάρις· διὸ ὑπὸ τὴν Σκέπην σου τὴν σεπτὴν, καθ' ἐκάστην προστρέχοντες, λύσιν εὐρίσκομεν πάσης ἐπιβουλῆς, καὶ καλῶν παντοίων μέθεξιν.

Θεοτόκον, ᾠχος πλ. α΄

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Αἰ δωρεαὶ τῆς Σκέπης σου, ὡς ἀκτῖνες πανταχοῦ ἀπλούμεναι, πολλαχῶς εὐεργετοῦσιν ἡμᾶς Θεοτόκε· νόσων γὰρ τὴν ἀχλὺν διώκουσι, πολεμίων τάς φάλαγγας ἐκτρέπουσιν, ἀδοκῆτων συμφορῶν διαλύουσιν τὸν ζόφον, καὶ εἰρήνην σταθηρὰν ἡμῖν παρέχουσιν, Ἄλλ' ὦ κεχαριτωμένη Παρθένε, τοὺς χαριστηρίους ἡμῶν ὕμνους δέξαι, καὶ ἴσθι ἡμῖν σύμμαχος καὶ προστάτις, μέχρι τερμάτων αἰῶνος δεόμεθα.

Μεγάλη Δοξολογία

ᾠχος πλ. α΄

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν,

ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἦν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστατίν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι. Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου Ἄγνη, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθεῖα Ἄχραντε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'. ᾠχος β'.

Στίχ. α'. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'

Στίχ. α'. Τῆς αἰνέσεώς σου, Κύριε, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Κύριος Σαβαὼθ συντάρασσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῆ ὕβρει συντριβήσονται.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἀντίφωνον Γ', ᾠχος α'

Στίχ. α'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἦν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστατὴν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι. Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου Ἁγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθεῖα Ἄχραντε.

Στίχ. β'. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀνυ-

μνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἣν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστατίην καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου Ἄγνη, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθεῖα Ἄχραντε.

Στίχ. γ΄. **Γ**μύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου.

Τὸ ὡς ἄνω.

Μικρὰ Εἰσόδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, (*ὁ β΄ χορὸς*) ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀνμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἣν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστατίην καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου Ἄγνη, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθεῖα Ἄχραντε.

Ἐτερον.

Ἦχος πλ. δ΄

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τὴν ἁγίαν σοῦ Σκέπην, δι' ἧς περισκέπεις, τοὺς εἰς σὲ ἐλπίζοντας, κραταιὰν

τῷ Ἐθνει σου καταφυγὴν ἐδώρησω· ὅτι ὡς πάλαι καὶ νῦν θαυμαστῶς ἡμᾶς ἔσωσας, ὡς νοητὴ νεφέλη, τὸν σὸν λαὸν περιβαλοῦσα. Διὸ δυσωποῦμεν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄

Τῇ ὑπερμάχῳ

Ἔσπερ νεφέλη ἀγλαῶς ἐπισκιάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ πληρώματα Πανάχραντε, ἐν τῇ πόλει πάλαι ὤφθης τῇ Βασιλίδι. Ἄλλ' ὡς σκέπη τοῦ λαοῦ σου καὶ ὑπέρμαχος, περισκέπασον ἡμᾶς ἐκ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· Χαῖρε Σκέπη ὀλόφωτε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. *γ΄*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρίῳ μου.

Στίχ. **Ὅ**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **9:1-7.**

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἄγιον

κοσμικόν. Σκηνη γάρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ἧ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνη ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἧ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβιμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνην διὰ παντὸς εἰσίσασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. β'.

Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε. καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Στίχ. **Τ**ὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό, Ἐξαίρετως·

Ἦχος δ'

Ἄπας γηγενῆς

Ἄγγελοι τὴν Σκέπη τῆς Θεοτόκου, ἐν ὕμνοις μεγαλύνουσιν, ὅτι πιστῶν τὰς χορείας, ἀπανταχοῦ

περισκέπει.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχομενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀϋλων νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἁγνή Ἄειπάρθενε.

Κοινωνικόν

Ποτήριον σωτηρίου...

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ἦχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙ Τῆ ΕΘΝΙΚῆ ΕΟΡΤῆ

Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος α' Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀνυ-

μνοῦμεν τὰς χάριτας, ἦν ὡς φω-
τοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ
ἔννοιαν, καὶ Σκέπεις τὸν λαόν σου
νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπι-
βουλῆς, σὲ γὰρ σκέπην, καὶ προ-
στάτιν, καὶ Βοηθόν, κεκτῆμεθα
βοῶντές σοι, Δόξα τοῖς μεγαλείοις
σου Ἄγνη, δόξα τῇ θείᾳ σκέπῃ σου,
δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμη-
θείᾳ, Ἄχραντε.

Κοντάκιον ᾠχος πλ. δ'

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νι-
κητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν
δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω
σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε· Ἄλλ' ὡς
ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευ-
θέρωσον, ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε
νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα στίχους ἐκ τῆς δοξολογίας.

ᾠχος πλ. δ'.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται
ἐν ἰσχύι· ἡ δεξιὰ σου, Κύριε,
ἔθραυσεν ἐχθρούς· Ἀλληλούια,
ἄλληλούια, ἄλληλούια.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συ-
νέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· Ἀλλη-
λούια, ἄλληλούια, ἄλληλούια.

Ταλαιπωρία ἐταλαιπωρήσαμεν,
ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς·
Ἀλληλούια, ἄλληλούια, ἄλληλούια.

Οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν, οἱ
οἴκοι ἠρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περι-
υβρίσθημεν· Ἀλληλούια, ἄλλη-
λούια, ἄλληλούια.

Ἄυτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπε-
σαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρ-
θώθημεν· Ἀλληλούια, ἄλληλούια,
ἄλληλούια.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ·
πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειρας·
Ἀλληλούια, ἄλληλούια, ἄλληλούια.

Ἱερεὺς: **Ἐ**λέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά
σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον· Κύριε,
ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν
καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον· Κύριε,
ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν
Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον· Κύριε,
ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς
ἡμῶν Ἐθνους καὶ πάσης Ἀρχῆς καὶ
ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν,
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν Στρατοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον
συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι
αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον· Κύριε,
ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας
μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως
πάντων τῶν ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ
τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἠρωϊκῶς ἀγω-
νισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων
ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῦ Ἐθνους ἡμῶν
ἀγῶσι, πάλαι τε καὶ ἐπ' ἐσχάτων,
καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς

πάν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον·

Ἱερεὺς: **Εὐ**χαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι καὶ αὐθις ἐπὶ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἤγαγες ἡμᾶς, ἐπινίκιον ὥδῃν σοὶ

ἀναμέλψαι τῷ εὐεργέτῃ καὶ σωτῆρι ἡμῶν. Ἴδου γὰρ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἐπὶ ταῦτό συναχθέντες ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιὰ σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, εἰς ἔνδειξιν, ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὕβριστήν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἡμέρα πτώσεως ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· τοὺς γὰρ ἐνδόξους συνετάρραξας μετὰ ἰσχύος καὶ τοὺς ὑψηλοὺς τῇ ὕβρει συνέτριψας μετὰ δυνάμεως, Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡμῶν πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν εὐγνωμοσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει βοῶμέν σοι· Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξον ἡμᾶς, νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον πάντας, τοὺς Ἄρχοντας καὶ τὸν Λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν καὶ μακάριος ὁ λαός, οὗ ἔστι βοηθὸς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, τῶν τε ἐν πολέμῳ πεσόντων, τῶν τε ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐξορίᾳ τελειωθέντων, ἵνα ἀυλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται μετὰ δικαίων καὶ ἵνα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ὡς βοτάνη ἀνατείλῃ, ὅπως ἂν οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστήριον αἶνον καὶ δοξολογίαν σοὶ ἀναπέμπωμεν τῷ κραταιῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἐορτάζομεν,..... ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.